

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1521

за изменение в частта за разноските

гр. София, 20.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в закрито заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

като разгледа дело номер **12784** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

С Решение № 6097/24.10.2022 г., постановено по адм.д. № 12784/2021 г. по описа на АССГ, съдът е отменил Заповед с рег. № 3384з-670/17.11.2021 г. на началника на 9 РУ- СДВР, с която на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Бизнес Център България, № 146-Б, ет.2, офис 25, са дадени задължителни предписания. Със същия съдебен акт, съдът е осъдил СДВР да заплати на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. С. П., сумата в размер на 600 лв. /шестотин/, представляваща разноски в производството.

С молба, постъпила по делото на 21.11.2022 г., процесуалният представител на СДВР – 09 РУ е поискал изменение в частта на разноските на Решение № 6097/24.10.2022 г., постановено по адм.д. № 12784/2021 г. по описа на АССГ.В молбата се посочва, че съдът не е взел предвид възражението за прекомерност направено в хода на съдебното производство, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

В постъпилния отговор от адв. Д. се излагат аргументи за неоснователност на направеното искане за изменение на съдебния акт.

Съдът като взе предвид постъпилото искане и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е процесуално допустимо, като подадено от активно легитимирано лице и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Разгледано по същество, същото е неоснователно, поради следните съображения:

Производството по делото е било образувано по жалба на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Бизнес Център България, № 146-Б, ет.2, офис 25, срещу Заповед за даване на задължителни предписания рег. № 3384з-670/17.11.2021 г. на началника на 9 РУ- СДВР.

С решението си по адм.д. № 12784 /21 г., съдът е приел, че жалбата е основателна и е отменил оспорвания акт.При този изход на делото претенцията на оспорващото

дружество за присъждане на направените по делото разноски е уважена. По делото са представени доказателства, че жалбоподателят е заплатил на процесуалния си представител адв. Д. адвокатско възнаграждение в размер на 600.00 лв., като съдът е уважил изцяло претендирания размер на същото. Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат /чл. 78, ал. 1 от ГПК/. В случая спорни са присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид доводите, изложени в молбата на процесуалния представител на СДВР – 09 РУ, спорът се свежда до това дали съдът основателно е присъдил разноските за адвокатско възнаграждение в пълния им размер, въпреки направеното възражение за прекомерност и с оглед фактическата и правна сложност по делото.

Доводите на ответника, изложени в молбата по чл.248 от ГПК, съдът намира за неоснователни. Видно от мотивите на решението по делото съдът се е произнесъл по направеното възражение за прекомерност от страна на процесуалния представител на ответника по делото. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал акта. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / преди изм. с бр.88 на ДВ от 2022 г./, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. Претендираното адвокатско възнаграждение е в размер на 600 лв., т.е. малко над минимума, поради което не са налице предпоставки за намаляването му поради прекомерност. Следва да се отбележи, че правната и фактическа сложност на делото не се измерват с времетраенето на престоя на страните в съдена зала и броя на страниците по делото, а е свързана с внимателен анализ на проучване на съдебната практика по казуса, както и изготвяне на становища и писмени бележки по делото. Изложеното обосновава извод за неоснователност на молбата по чл. 248 от ГПК, което налага отхвърлянето ѝ. По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 49 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата, постъпила по делото на 21.11.2022 г. от процесуалния представител на СДВР – 09 РУ, с която е поискано изменение в частта на разноските на Решение № 6097/24.10.2022 г., постановено по адм.д. № 12784/2021 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: